

POZOR, ZAČÍNA KONKURZ DO KRÁĽOVSTVA!

Rodinná katechéza 7-2017 (516)

www.farar.inky.sk

týždeň po 15. 10. 2017

... alebo o viere Bohu a Božej „zelenej karte“ do Kráľovstva

BOŽIE SLOVO:

Čítanie zo svätého evanjelia podľa Jána: „Veru, veru, hovorím vám: ... Boží chlieb je ten, ktorý zostúpil z neba a dáva svetu život. ... Ja som chlieb života. Kto prichádza ku mne, nikdy nebude hladovať, a kto verí vo mňa, nikdy nebude žízniť“ (Jn 6,32-35 SSV). Počuli sme Božie slovo!

ÚVAHA:

Keď človek zhršil a naplnil svet zlom a bolesťou a utrpením a všemožnou nespravodlivosťou, Boh povedal: *Dobre, je to vaša voľba. Zničili a pokazili ste tento svet a pretvorili ste ho na obraz hriechu. Budiž. Rešpektujem to. Nebudem sa s vami hádať ani s vami bojovať. Ponechajte si tento svoj spotvorený a spálený svet, ak sa vám tak páči. Pozrite! „Hľa, všetko robím nové“ (Zjv 21,5), „nové nebo a novú zem, na ktorých prebýva spravodlivosť“ (2 Pt 3,13). A každý, komu sa nepáči hriech, kto nenávidí zlo a miluje dobro, je v tomto mojom novom nebi a na novej zemi, v tomto novom Vesmíre, ktorý práve tvorím, srdečne vítaný!*

A tak Boh začal „konkurz na večný život v Božom kráľovstve“, veľké výberové konanie, na konci ktorého, slovami Krista, „budú dvaja na jednej posteli: jeden bude vzatý a druhý sa ponechá.“³⁵ *Dve budú spolu mlieť: jedna bude vzatá, druhá sa ponechá“ (Lk 17,34-35 SSV). Chcete v tomto konkurrez uspieť? Chcete sa dostať medzi onú vybranú elitu tých, o ktorých samo Písmo spieva: „Teraz nastala spása, moc a kráľovstvo nášho Boha a vláda jeho Pomazaného, lebo bol zvrhnutý žalobca našich bratov, ktorý na nich dňom i nocou žaloval pred naším Bohom.“¹¹ *Ale oni nad ním zvíťazili pre Baránkovu krv a pre slovo svojho svedectva; a nemilovali svoj život až na smrť“ (Zjv 12,10-11 SSV)? Chcete žiť na Novej zemi a v Novom Nebi a to už naveky, v blaženosti a radosi Božieho kráľovstva? Potom je ten pravý čas urobiť prvý krok k úspechu v konkurrez – a tým je viera! „Bez viery je totiž nemožné páčiť sa Bohu“ (Hebr 11,6), dosvedčuje Písmo.**

Čomu ale máme ako kresťania uveriť? To, že Boh jestvuje, je fakt, to vieme a s úplnou istotou. Vieme, že Boh je dobrý a život s Ním je plný šťastia a radosi, aj to je prostý a overený fakt. Vieme tiež, že Cirkev je Božia a Boh v nej koná. Aj to je isté, všetko toto sú hmatateľné a viditeľné fakty. Jestvuje však oblasť, kde nemôžeme veriť preto, že si to môžeme overiť, ale len na základe autority Boha, ktorý hovorí. Tak, ako vysvetľuje Katechizmus: „Dôvodom viery nie je to, že sa zjavené pravdy javia ako pravdivé a pochopiteľné svetlu nášho prirodzeného rozumu. Veríme „pre autoritu samého Boha, ktorý zjavuje a ktorý sa nemôže mylíť ani nemôže klamať“ (KKC 156). S istotou sme si overili a presvedčili sa, že Boh je dobrý, spoľahlivý, verný a dôveryhodný. Preto keď niečo povie či prisľúbi, veríme aj tomu, hoci to si už nevieme ani priamo overiť, ani inak potvrdiť. Ale veríme Bohu, že vraví pravdu, lebo sme sa presvedčili, že je takejto dôvery hodný. Opäť slovami Katechizmu: „Je dobré a správne úplne dôverovať Bohu a bezvýhradne veriť tomu, čo povedal. Bolo by však márne a pomýlené vložiť takúto vieru do nejakého tvora“ (KKC 150) – pretože nikto iný okrem Boha nie je natoľko dôveryhodný a tak úplne spoľahlivý, aby sme mu mohli veriť s takou odvahou, s akou bezvýhradne dôverujeme dobrému a vernému Bohu a Jeho slovu.

Aký je teda prvý krok tejto viery Bohu, ktorý musíme urobiť? *Keby ste sa chceli stať občanmi Spojených štátov amerických, museli by ste nejako získať tzv. zelenú kartu. A to vôbec nie je ľahké, v skutočnosti je to veľmi ťažké a stojí to veľa času, námahy a peňazí. Boh na to ide inak. On svoju zelenú kartu do Božieho kráľovstva rozdáva úplne zadarmo. Ba v skutočnosti ju už rozdal a to úplne všetkým ľuďom, celému svetu, ako sme práve počuli v dnešnom úvodnom úryvku z Jánovho evanjelia. Sám Kristus je touto zelenou kartou do Neba, pretože ako hovorí: „neprišiel svet súdiť, ale svet spasit“ (Jn 12,47). Počuli ste? Svet! Celý svet. Úplne všetkých, bez rozdielu! Každý jeden z nás už od Boha dostal vstupenku, zelenú kartu do Kráľovstva, do Neba. Dostali sme ju úplne zadarmo, sám Boh to potvrdzuje, keď hovorí: „Kto je smädný, nech príde, a kto chce, nech si naberie zadarmo vody života“ (Zjv 22,17). A táto vstupenka je raz a navždy, Boh ju nikdy nevezme späť, nikdy ju neodvolá, nikdy ju nikomu nezruší – dokonca ani netvorom ako Stalin, Hitler, či Mao, nikomu, „lebo Božie dary a povolanie sú neodvolateľné“ (Rim 11,29), hovorí Písmo a pokračuje: Kristus Boh „nebol aj „áno“ aj „nie“, ale v ňom bolo iba „áno““ (2 Kor 1,19 SSV). Božie áno životu, Božie áno všetkým ľuďom, Božie áno naveky a neodvolateľne!*

Prečo sú potom niektorí ľudia – dokonca mnohí, ako varovala Panna Mária vo Fatime – v Pekle? Nie preto, že by ich Boh zavrhol, alebo že by odvolal svoje pozvanie a povolanie. Je to preto, že oni sami odmietli a zavrhl Boha. Povedali Mu: *Mne sa hriech páči. Ja sa netúžim svojho hriechu zrieknuť. Mne sa páči moja vôľa, nechcem ju zanechať a nahradiť Tvojou vôľou, Bože, tá moja mi pripadá lepšia. Páči sa mi aj svetský spôsob života. Nechce sa mi teraz zanechávať ho a učiť sa nejakému nebeskému spôsobu života. A tak im Boh povedal: Dobre. Budete v tomto svete ponechaní. Ako chcete. Tak, ako ste si to sami vyvolili. Slovami C. S. Lewisa: „Na konci budú stáť pred Bohom už iba dve skupiny ľudí – tí, ktorí Bohu povedia: ‚Bud‘ vôľa Tvoja‘, a tí, ktorým Boh povie: ‚Bud‘ vôľa tvoja.‘ Všetci, čo sú v pekle, sa pre peklo sami rozhodli.“*

TIPY NA DISKUSIU:

1.: UVAŽUJEM:

Ľudia často hovoria: „Ved' uvidíme, či nás Boh vpustí do Neba“, „Hádam sa nad nami zmiluje“. Uvedomujem si, že Boh nás všetkých – a teda aj mňa – do Neba už neodvolateľne vpustil, už sa nad nami neodvolateľne zmiloval? Že vyriekol aj nado mnou neodvolateľný rozsudok odpustenia a spásy? A že teda nakoľko to závisí od Boha, z Jeho strany už spasený som a to isto a neodvolateľne?

Je mi jasné, že teraz je to už len a jedine na mne – že teraz ja musím do Neba jednoducho „vojsť“ tým, že ho začnem žiť, že sa naučím žiť nebesky, aj keď som ešte stále na zemi?

Je mi jasné, že ak mi nebeský život pripadá ako bremeno na zemi, bude mi pripadať ubíjajúcim aj po smrti? Že ak nemilujem byť svätým na zemi, nebude sa mi svätosť páčiť ani po smrti v Nebi a samo Nebo mi bude odporne a neznesiteľné?

Je mi jasné, že toto za mňa nikto, ani sám Boh, urobiť nemôže – pretože potom by aj v Nebi bol namiesto mňa on a nie ja?

2.: ROZPAMÄTÁVAM SA:

Prežíval som radosť z istoty môjho vyvolenia, z daru spásy, ktorý mi Boh zadarmo a navždy daroval? Alebo som žil v strachu z Boha, z odsúdenia, z trestov, ktorými ma možno stihne?

Alebo som sa naopak – veľmi nerozumne! – opovážlivo spoliehal na Božie milosrdenstvo v nerozumnej a bláznivej nádeji, že „sa nado mnou už len pánbožko nejakou zmiluje“ – a spasí ma niečím, do čoho sa teraz sám nijako nehrniem a od čoho bočím?

Uvedomujem si svoju zodpovednosť za svoj život, osud a spásu?

3.: ROZHODUJEM SA:

Čo urobím preto, aby som v konkurrez na Božie Kráľovstvo uspel? Aby som nezostal zatratelný len preto, že som ja sám zatratil Boží nebeský život a rozhodol sa ostať svetským a „pozemským“?